

οὐχί. Τὸ πάθος μου θὰ ἐξοπνήσῃ καὶ πάλιν ἀκούω τοὺς φίλους μου καταποντίζοντάς με διὰ συλλυπηρίων, καὶ ἄλλους δακτυλοδεικτοῦντάς με καθ' ὁδόν. Ἐμένα μου! τὸ προεῖδες!

Ἡτοίμασα μικρὸν διστάκιον, εἶπον εἰς τὴν ξενόδοχον νὰ μὴ με περιμένη ἐπὶ ἓνα μῆνα, καὶ ν' ἀποκρίνεται εἰς τοὺς ζητοῦντάς με ὅτι δι' ὑποθέσεις οἰκιακὰς ἠναγκάσθην ν' ἀναχωρήσω πρὸς κειρὸν, καὶ ἀνέβην εἰς ἁμαξάν. Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν ἀνέβην εἰς τὸ αὐτὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον μὲ εἶχε μεταφέρει καὶ εἰς τὸ θέατρον. Καὶ διερχόμενος διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἀνεγίνωσκον τὰς πρὸ μικροῦ τοιχοκολληθεῖσας εἰδοποιήσεις, αἵτινες ἀνήγγελλον τὴν καταστροφὴν μου. Ὁ Sir Jeremy Bootzack, ἔλεγον, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη!

ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΙΣ

ΤΟΥ Κ. ΑΘ. ΞΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΑΚΩΝ.

(Ἰδε φυλλ. 441.)

Κυπριακαί.

1. Ὅταν διψᾷ τὸ ἔσσωσου, ὅξω νερόν μὴν κενώσης.

2. Ἐλίμπησεν ἡ ῥοκὰ εἰς τὰ σῦκα, καὶ ἐννὰ φάη καὶ τὰ συκόφυλλα.

3. Ὁ ποντικὸς τρύπαν ἐν εἶχε, καὶ ῥάβδα καὶ κολόκων.

4. Τοῦ καλοῤῥοίζικου γεννᾷ καὶ ὁ πετεινὸς του.

5. Τὸ γαοῦριν τὸ μιτζίν πάντα πουλάριν ἐνι.

6. Ράφτης ἀκατάβραφτος, τζαγκάρης ἀνυπόλυτος.

7. Γλήγορη καὶ καματερὴ τὸ σάβδατον τὸ δαίλις.

8. Ψεύτην ἔχεις, καὶ προφήτην γυρέβεις;

9. Τοῦτ' ἡ πίττα καὶ κανάτα μᾶς ἔλαμαν χωρὶς βράκα.

10. Τοῦ κόσμου τ' ἀναέλαστον τοῦ κόσμου ἀναελᾶτου.

11. Ἰντα σοῦ λείπει, κέλη; Μαρκαριταρένη σκούφια.

12. Παιλλὸς ὁ ράφτης, μακρυὰ ἡ κλωστή του.

13. Ἐλα παπποῦ μου, νὰ σοῦ δείξω τ' ἀμπέλια σου.

14. Τὰ δικά μας, τοῦ γειτόνου μας.

15. Τὰ ἐξοδα τοῦ γάμου μας, ἡ νύμφη ἐν τ' ἀξίζει.

16. Μία τοῦ φίλου, δύο τοῦ φίλου, τρεῖς ἐν ἡ κακὴ του ἡμέρα.

17. Εἰς τὸ στόμα τοῦ παιλλοῦ περισσεύει τὸ γέλοιον.

18. Λόδια ἄσκημα, γρόσια κάλπικα, τοῦ νοικοκυροῦ μεινίσκουν.

19. Τοῦ κλέφτη κλέφτης του;

20. Ἦρταν τᾶρκα νὰ διώξουν τὰ ἡμερὰ.

21. Ἐκάλεσαν τὴν καμήλαν, γιὰ ζύλα, γιὰ νερόν.

22. Ράβκε καὶ ζηπόραβκε, δουλειὰ νὰ μὲ σοῦ λείβκη.

23. Ὁ φτωχὸς θαῖρει κερδαίνει, καὶ ἀστοχᾷ καὶ ἐν τὸ ξέρει.

24. Τὸ σκυλλίν σου, τὸ καττίν σου, ὅπως τὸ μάθης ἔχεις το.

25. Τοῦ παιλλοῦ κοιλιὰ ἰσάκιν, καὶ πελλὸς ποῦ τὴν γεμένει.

26. Καὶ ῥεῖνος ποῦ πλυνίσκεται μητάμας ἐννὰ φάη;

27. Ἡ ἀζούλα νᾶτουν πούζα, ἐθενὰ πουζιάση ὁ κόσμος οὔλος.

28. Ἄλλον τὸν λάμνουν ἑκατὸν, καὶ ἄλλον τὸν λάμν' ὁ νοῦς του.

29. Τὸ μάθημα, καὶ τὸ ξημάθημα κοντὰ κοντὰ ἐνι.

30. Ἄϊ Γεώργη βούθαμε. Καὶ σὺ τὸν πόδα σάλεβκε.

31. Θωρεῖς τὰ θερκὰ, καὶ γυρέβεις τὴν κωλοσυρματιάν;

32. Τὸ μὲν σὲ μέλλη μὲν ῥωτᾷς, ποττὲ κακὸν νὰ μὲν ἔχης.

33. Ἀππέξω σου γυρεύτου, καὶ ἀππέσου σου δευλεύτου.

34. Γονέοι κάμετε, καὶ τέκνα πλερώστε.

35. Ἐμεσάλωσε τὸ γαοῦριν, καὶ ῥόντηνε τὸ στρατοῦριν.

36. Ἐγὼ προστάζω τὴν κάτταν μου, καὶ κάττα τὰ καττούδια της.

37. Ἀναγύωσ' τὸν κολοῖον, γιὰ νὰ ῥεκάλη τὸ ῥμάτιν σου.

Ῥοδιακαί.

1. Ὅταν ἡ αὐλή σου διψᾷ, νερόν ἐξω μὴ χύνῃς.

2. Ἐκαλόμαθεν ἡ γρηὰ εἰς τὰ σῦκα, καὶ ὅλ' ἡμέρα τ' ἀνεζήτα.

3. Ποντικὸς εἰς τὴν τρύπαν δὲν ἐχώρει, καὶ ἔσυρνε καὶ κολοκύνθων.

4. Ὅπου ναι καλοῤῥοίζικος, γεννᾷ καὶ ὁ πετεινὸς του.

5. Κοντὸ γαδοῦρι, πάντα πουλάρι.

6. Τοῦ τζαγκάρη τὴν γυναῖκα, ἐξυπόλυτην τὴν εἶδα.

7. Κάθε σάββατον βραδὺ ἡ νύμφη μας κα-
ματερῇ.

8. Ὁκνὸν υἱὸν ἔχεις, καὶ προφήτην γυρεύεις ;

9. Τοῦτ' ἡ κούπα, καὶ ἄλλη κούπα, μ' ἔκαμε
μὲ τέτοια βροῦχα.

10. Τοῦ κόσμου τὸ περίγελον ἀναγελᾷ τὸν κό-
σμον.

11. Ἐννοῖα ποῦ ἔφαγε τὸν κέλην, ἀν' ἐχάθηκε τὸ
κτένι.

12. Ὁκνὸς ὁ βράφτης, μακρὰ ἡ κλωστή του.

13. Ἐλα, πάππου μου, νά σε δείξω τὰ γονικά σου.

14. Τὸ δίκόν μου τ' ὄνομα νὰ κυρὰ γειτόνισσα.

15. Πλείότερα νὰ τὰ ἐξοδα τοῦ γάμου, παρὰ
τὰ προικιά τῆς νύμφης.

16. Μία τοῦ φίλου, δυὸ τοῦ φίλου, τρεῖς του,
καὶ κακὴ του μέρα.

17. Εἰς τὸ στόμα τοῦ ἄωλου ἐπερίσσευσε τὸ
γέλιον.

18. Τὰ λόγια τ' ἄσχημα εἰς τὸν οἰκοκύρην ἀ-
πομένουν.

19. Ἀπὸ τὸν κλέφτην κλέπτεις ;

20. Ἦλθαν τ' ἄγρια, νὰ διώξουν τὰ ἡμερα.

21. Ἐκάλεσαν τὸν γάδαρον ἔς τὸν γάμον, ἡ γιὰ
ξύλα, ἡ γιὰ νερόν.

22. Ράβγε, ξέραβγε, δουλειὰ νὰ μὴ σὲ λείπη.

(Ἄλλως)

Ὁ ἄωλος δουλειὰν δὲν εἶχε, κ' ἔλυε, κ' ἔδενε
τὸν κόμβον.

23. Ἀκριδὸς, θαρρεῖ, κερδαίνει, καὶ φουρνᾷ, καὶ
δὲν τὸ νελώνει.

24. Τὸ σκυλλί σου, τὸ παιδί σου, ὅπως τὸ μάθης.

25. Τοῦ μωροῦ (παιδίου) κοιλιὰ δισάκι, καὶ ἄω-
λὸς ποῦ τοῦ τὸ δίδει.

26. Δεσπότη μου κ' αὐτὸς ποῦ πλύνεται μαζὶ
μας θε νὰ φάγη ! Ὁχι, εἶπε, οὐδ' αὐτὸς, οὐδὲ σύ.

27. Νᾶτον ἡ ζήλια κασίδα, ὁ κόσμος ὅλος ἐκα-
σίδιαζε.

28. Ἄλλοι ἔς τὸν δέρνουν δεκοκτῶ, καὶ δὲν τὸν
δέρν' ὁ νοῦς του.

(Ἄλλαι παροιμίαι γνωμοδοτοῦσι τὸ ἐναντίον οἶον)

92. Μία τῶν Ῥοδίων.—Τόμαθες καὶ τὸ κάμνεις,
καὶ τὸ κακοξεχάνεις.—Καὶ ἑτέρα τῶν Κρητῶν.—

Ὁποῦναι γέρος κουζουλὸς, ἀπὸ τὰ νειάτα τόχει.

30. Ἀὐτὸν Γεώργη βώθαμε ! Σεῖς καὶ σὺ τὸν πό-
δα σου.

31. Τ' ὀφείδει θωρεῖς, καὶ τὸν συρμὸν γυρεύεις ;
(Ἰδ. Κωλοσυρματιά).

32. Τὸ δένσε μέλει μὴ ῥωτᾷς, ποτὲ κακὸν νὰ
μὴ ἔχης.

33. Ἐβγα ἔξω καὶ πομπεύσου, ἔμειν μέσῃ καὶ
πορεύσου.

34. Γονεῖς φάν, παιδιὰ μ'ουδιάσουν.

35. Ἐμεγάλωσε τὸ γαδούρι, κ' ἐκόντανε τὸ
σαμάρι.

36. Ἐγὼ ρίζω τὴν κάταν μου, κ' ἡ κάτα τὴν
οὐρὰν της,

(Παράλληλος ἄλλη).

37. Θρέψε λύκον νὰ σε φάγη.

(ὡς ἡ τοῦ Θεοκρίτου)

Θρέψαι κύνας, θρέψαι καὶ λυκ...

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ *).

Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος ὁ βασι-
λεὺς τῆς Καστιλλίας Ἐρρίκος Γ', καθυποτάξας τὴν
Πορτογαλίαν καὶ καταστείλας ἐσωτερικὰς τινὰς
στάσεις, οὐ μόνον ἐβασίλευεν ἀτάραχος εἰς τὰ ἴδια
κράτη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης βασι-
λεια, οἷον τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, σπαρατ-
τόμενα ὑπὸ ἐμφυλίων διχονοιῶν, εἶχε μεγίστην ἐ-
πιβροήν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐρρίκος Δ', ὁ δια-
δεχθεὶς τὸν καθαιρεθέντα Ριχάρδον Β', βλέπων ἀπει-
λούμενον καθ' ἑκάστην τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς ἄρπα-
γος καὶ τυράννου, καὶ θέλων νὰ μεταφέρῃ εἰς ἄλλο τι
τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἰδίων ὑπηκόων, ἀπεφάσισε νὰ κη-
ρύξῃ πόλεμον πρὸς τὴν Γαλλίαν, σπαραττομένην
καὶ αὐτὴν ὑπὸ ἐμφυλίων ταραχῶν μετὰ τὴν παρα-
φροσύνην Καρόλου τοῦ Σ'. Καὶ παρευθὺς Ἀγγλοὶ
καταδρομαὶς ἐπεδόθησαν εἰς διαρπαγὴν τῆς Νορ-
μανδίας καὶ Βρετανίας. Τὸ γαλλικὸν ναυτικὸν ἦτο
τότε (1405) ὅλως ἀσήμενον διὸ καὶ ἡ γαλλικὴ
κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τῆς Ἰσπανίας, τῆς
ὁποίας οἱ στόλοι πρὸ μικροῦ ἔτι εἶχον θριαμβεύσει
κατὰ τῶν πειρατῶν τῆς Βαρβαρίας. Ὁ βασιλεὺς τῆς
Καστιλλίας προσέταξεν εὐθὺς νὰ ἐμφοπλισθῶσι με-
τὰ πολλῆς μάλιστα πολυτελείας τεσσαράκοντα πλοῖα
καὶ τρεῖς γαλέραι, ὅπως ἀποδείξῃ πρὸς τὸν βασιλέα
τῆς Γαλλίας τὴν γενναϊότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν
αὐτοῦ. Οἱ ἐμπειρότεροι ναυτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ
τῆς Ἰσπανίας ἐπέβησαν εἰς τὸν στόλον, καὶ ἄφθονα

(*) Ὁ ἀναγνὼς τὴν ἱστορίαν τῆς Μ. Βρετανίας θὰ ἐνθυμῆται
τὸν μέγαν κίνδυνον ὃν διέτρεξε τὸ κράτος τοῦτο ἐπὶ ἑλισάβετ,
ἐννεκα τῆς κατ' αὐτῆς ναυτικῆς ἐκστρατείας τῶν Ἰσπανίων, καὶ
ἀφ' οὗ ἴσως ἐσώθη διασκορπισθείσης ὑπὸ τῆς τρικυμίας τῆς
χιλιαρμένου ἀρμάδας. Ἀλλὰ μετὰ πλείονος ἴσως διαφέ-
ροντος θ' ἀναγνώσῃ καὶ τὴν ἀνωτέρω ἐκστρατείαν, τὴν ἀπειλή-
σαν τὴν Μ. Βρετανίαν ἐκατὸν ἐβδομήκοντα ἔτη πρὸ τῆς ἀρ-
μάδας ταύτης. Γνωστὸν ὅτι οἱ χρονογράφοι τοῦ μεσαίωνος ὀ-
λίγα ἀνέγραφον περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν συμβαινόντων, διότι
καὶ συμπάθειαν πολλὴν δὲν εἶχον πρὸς τὰ ναυτικὰ ἐπιχειρή-
ματα, καὶ μεταξὺ τῶν γενναίων ναυτῶν ἦσαν καὶ οὐκ ὀλίγοι
πειραταί. Διὰ τοῦτο ἡ διήγησις τῶν τότε ναυτικῶν κατορθω-
μάτων, ὡς ἔχουσα καὶ τι μυθιστορικόν, καθίσταται διπλάσιως
ἐπαγωγίς.